

[Preben Møller Hansen]

men hvorfor ikke lægge det ud til folkelig debat og lade folket tage beslutningen? Det er dog trods alt mange penge, som befolkningen skal betale.

Man beslutter sig til en fast forbindelse over Storebælt til 12–15 mia. kr. Jamen hvorfor ikke lægge den ud til debat og beslutning i befolkningen? Det er jo et spørgsmål om demokrati.

Jeg ved da godt, at når man tidligere var modstander af det og så pludselig går med til det, så er det selvfølgelig noget skidt. Det er klart, det er noget skidt, når sådan noget sker, men det vigtige er, at hvis man ændrer standpunkt, så skal man fortælle, at man ændrer det, og forklare hvorfor. Så sker der ikke noget, for mennesker er normalt fornuftige, og hvis man ændrer sit politiske synspunkt og begrunder det med en fornuftig forklaring, så vil folk også acceptere det. Men dér er der altså nogle, der er bange. Det er vi ikke: Vi ønsker, at så store dele af den danske befolkning som overhovedet muligt kan blive engageret og høre.

Så er der kommet noget frem om en telefon. Det lyder da besnærende, hvis man som vi har gratis telefon; så er det jo bare at dreje og sige: op i revyen med, hvad det koster. Men de, der sidder derude som pensionister og har svært ved at få det til at løbe rundt, har vanskeligt ved at betale en regning, der er baseret på, at man har lyttet til en debat i Folketingssalen. Her synes jeg, Fremskridtspartiet var udmærket, da de sagde; Jamen så gør det gratis. Men det ville være ulige lettere, om man i de 97 dage, hvor vi er her – det er kun 97 dage på et helt år – henstillede til Danmarks Radio og tv, at man gjorde plads til at vise og sende det, der sker i denne folketingsaal. Jeg tror ikke, man skal være bange for noget sådant. Man skal aldrig frygte dem, som man repræsenterer; så begår man den største fejl, man nogen sinde har begået. Derfor kan jeg kun beklage, at man ikke er interesseret.

Jeg er ikke gået ind på spørgsmålet om det udvalgsarbejde, som nogle påstår de har. Vi har en fuldkommen nøjagtig statistik over, hvem der deltager i udvalgsmoderne, hvor mange der ikke er her i huset, og hvor de er henne, vær evig forvisset om det, og vi skal nok forklare, hvordan det forholder sig, når tiden er inde.

Jørgen Tved (FK):

På nuværende tidspunkt, hvor der endnu er en halv snes medlemmer tilbage i salen, kunne det jo være interessant, om tv-overvågningen var af en sådan karakter, at man kunne forklare folk, at nu er samtlige medlemmer taget ud til møder rundt i landet. Nu har de meget travlt, der er fodboldkamp og teaterbesøg, der skal klares, og det er en del af det hårde job, som vi har påtaget os.

For nogen tid siden kunne man i aviserne læse: nu skal disciplinen strammes op, nu skal medlemmerne møde på deres arbejdsplads, nu skal der ske noget i Folketinget. Ja, det var overskrifter foranlediget af noget afstemningskaos, hvor godt 100 mennesker deltog i en afstemning. Der er ikke sket noget med denne disciplin, for allerede dagen efter kunne man konstatere ved afstemningen, at der såmænd hverken var færre eller flere, end der havde været ved tidligere afstemninger. Det ligger nogenlunde konstant, at der er 55–60 mennesker, som aldrig kommer, det kan naturligvis være et skiftende antal. Men det er da en besynderlig arbejdsplads, hvor man kan konstatere, at når klokken i huset lyder som tegn på, at nu er der afstemning i salen, så er der altså, et slag på tasken, ca. 60 mennesker, der ikke er til stede i huset, og som altså ikke er til stede på deres arbejdsplads.

Der er nogle, der påstår, at man som valgt medlem af det danske Folketing er forpligtet til at fare rundt omkring i verden og passe diverse – det kan være ferieture, studieture, eller hvad man nu vil kalde det. Vi har bragt nogle af disse eksempler frem, hvor man siger, at det er en tilidsmand valgt af det danske folk til at varetage lovgivningen her i landet, der uden at bede om orlov skal have sin hyre for at rejse rundt omkring i den store verden og lave forskellige små sjove gøremål. Efter vores opfattelse er det at gøre nar af skatteyderne, når man rejser udenlands, uden at det direkte er i Folketingets tjeneste.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vær venlig at holde Dem til beslutningsforslagets emne.